

SZEMÜNK ELŐTT

- a bibliai próféciaák kutatása -

13. Az északi király (3. rész) - Három földrajzi akadály -

Jefferey Pippenger -től

1798 a „végső idő”

„A próféciaákból egy esemény sor rajzolódik ki, amely az ítélet megkezdéséig tart. Ez különösen Dániel könyvében figyelhető meg. A prófécia azon részét, amely az utolsó napokra vonatkozik, Dánielnek be kellett pecsételnie „a végidőig”. A végidő előtt nem lehetett hirdetni az ítéletről szóló üzenetet, mivel az üzenet a próféciaák beteljesedésére épül. De a **végső időben** – mondja a próféta – ‘tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás’ (Dán. 12:4). ... „Nem jön el az addig – mondta –, míg nem bekövetkezik előbb a szakadás, és megjelenik a bűn embere” (2Thessz 2:3). A nagy hitehagyás, azaz a ‘bűn embere’ hosszú uralkodása előtt nem várható Urunk adventje. A ‘bűn embere’, aki ‘a törvényszegés titkos bűne’, ‘a veszedelemnek fia’ és ‘a törvénytaposó’ néven is ismert, a pápaságot jelképezi, amelyről a próféta megjövendölte, hogy 1260 évig tartja fenn uralmát. **Ez az időszak 1798-ban ért véget.**” (A nagy küzdelem, 317-318. oldal).

Ez egy fontos igazság, amit a bibliai próféciaárol ismernünk kell. Az íhletett Írás szerint a próféciaák végkövetkeztetése, azok közös nevezője: az ítélet. Tudjuk, hogy a Dániel 7-ben levő kis szarvra ítélet vár. Dániel 8 az ítéletről szól, 1844-ről, és a helyes értelmezés szerint Dániel 11 is ugyanerről szól. Dán 11:40 1798-ra mutat rá, és ha jobban megfigyeljük, láthatjuk, hogy ebben az idézetben Ellen White az ítélet idejéről beszél.

1844-ben elkezdődött az ítélet, és amikor megértjük, hogy Dán. 11:40 a „vég idejére” vonatkozik, akkor láthatjuk, hogy Dániel 11 említett része, azaz az első 40 vers, az ítéletre vezet. A 41. verstől kezdődő rész ugyancsak az ítélet része, mégpedig azon része, ahol az élők feletti ítéletet Jézus – a vasárnap-törvény válsága alatt – befejezi. Tehát azok a próféciaák az ítéletre vezetnek.

Az ítélet áll a végidei bibliai jövendölések középpontjában. Ha Dán. 11:40-45-el foglalkozunk, amikor a 40. vershez érünk, ahol a „vég idejéről” olvasunk, a legkézenfekvőbb az, ha „A nagy küzdelem” 318. oldalára lapozunk, és ott elolvassuk, hogy a „vég ideje” 1798-ban kezdődik, és azzal meg is lennénk. Nem kell egész oldalakat írunk a „vég idejéről” ... De ha a Bibliából akarjuk mindezt alátámasztani, akkor igenis időt kell töltenünk ezzel.

1844 a „vég ideje”

„A prófécia kutatói arra a következtetésre jutottak, hogy a **vég ideje közel van.** Dániel könyvében a következő olvasható: ‘Kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága.’ Azt hitték, hogy a szenthely a földet jelképezi, ezért a Dániel 8:14-ben megjövendölt megtisztítás alatt a föld Jézus második eljövetelekor történő tűz általi megtisztítását értették. További világosság után kutattak a Szentírásban, a profetikus időszakot a történelmi feljegyzésekkel hasonlították össze, és megértették, hogy a 2300 nap **1844-ig tart.**” (Southern Watchman, 1905. január 24.).

Dániel könyvében a „vég ideje” egy időprófécia végét jelenti. White testvérnő is ugyanezt tanítja. Elmondja, hogy 1844 a „vég ideje”, és 1798-ról is azt mondja, hogy a „vég ideje”. Ez megegyezik Dániel könyvével, mert a „vég ideje” egy időprófécia végét jelenti. Ahol a „vég ideje” előfordul, ott a kontextusból kell megértenünk, hogy milyen időpróféciaárol van szó. A kontextusból kell megértenünk az időpontot.

„Az első és a második angyal üzenete 1843-ban és 1844-ben hangzott el, és most a harmadik hirdetésének idejében járunk, míg az előző kettőnek is hangoznia kell még. Ma éppolyan szükséges ezek elismertése az igazság kutatói számára, mint bármikor ezelőtt. Szóban és írásban egyaránt hirdetniük kell az üzeneteket, és rá kell mutatnunk azok **sorrendjére!** Be kell mutatnunk azokat a **próféciaakat** is, amelyek elvezettek bennünket a harmadik angyal üzenetéig. **Az első és a második nélkül nincs harmadik sem.** Ezeket az üzeneteket kell hirdetniük a világnak kiadványokban és előadások által, a profetikus történelem menetébe ágyazva és rámutatva azokra a dolgokra, amelyek már megtörténtek s amelyek még előttünk állnak.” (Szemelvények, 2. kötet, 100. oldal).

1843-ban és 1844-ben az első és a második angyal üzenete hangzott el, s ha mélyebben kutatunk Ellen White írásaiban, láthatjuk, hogy azt is megjegyzi, hogy az alkalom, amikor a történelemben hirdetni kezdik az első angyal üzenetét, az 1840. 1841-ben, 42-ben és 43-ban tovább folytatódott ennek hirdetése, és folytatódik egészen napjainkig.

1840 a „vég ideje”

„Dániel, feladata szerint, feljegyezte a bizonyosságtételeket, amelyek bepecsételtettek a **vég idejéig**, amikor is az **első angyali üzenetének hirdetése esedékes e világ számára.**” (Bizonyosságtételek a lelkészeknek, 49. oldal). 1840 – az első angyali üzenet. White testvérnő pedig arról beszél itt, hogy 1840 a „vég idejét” jelenti. A meghatározás szerint a „vég ideje” egy időprófécia vége. Volt-e olyan prófécia, ami 1840-ben ért véget? Természetesen: a török birodalomról szóló időprófécia (Jel. 9:15).

Akik nem értik

A végidő ahhoz a helyhez fűződik, ahova behelyezhetjük egy időprófécia végét. „Vannak, akik azért kutatják az Írásokat, hogy bebizonyítsák: ezek az üzenetek még csak a jövőben esedékesek. Összegyűjtik az üzenetek bizonyítékait, de a profetikus történelemben nem tudják kellőképpen beilleszteni. Ezért abban a veszélyben forognak, hogy félrevezetik az embereket az üzenetek **beillesztésével**. Nem ismerik fel és nem értik meg a **végidőt**, s hogy hova **helyezzék be** az üzeneteket.” (Evangelizálás, 282-283. oldal)

Dán. 11:40 tehát a következőképpen érthető: „De a vég idején [1798-ban]¹ **összetűz** vele a déli király [az ateista Franciaország]”. A Dán 8:4-ben („Látám azt a kost szarvaival **öklelkezni** ...”) ugyanaz a héber szó áll, mint amit a 40. versben „összetűzés”-ként fordítanak, s amely valakivel szembeni háborút jelent. A vég idején, 1798-ban a déli király hadakozni fog az északi király ellen.

Több idézet is alátámasztja azt, hogy a halálos sebet 1798-ban ejtették. 1798-ban az ateista Franciaország hadakozni kezdett a pápasággal. Később a pápaság életre kelt az ateizmus ellen. Életre kelése a forgószelethez² hasonló, szekerekkel, lovasokkal és sok-sok hajóval valósul meg. A pápaság így behatol az ateista országokba, előzőnli és végigjárja azokat.

Az ihletett minta

„Nincs vesztegetni való időnk. Válságos idők állnak előtünk. A világot a háború szelleme hatja át. Hamarosan bekövetkeznek az üldözés jelenetei amelyekről a próféciák beszélnek. Dániel 11. fejezetének próféciai majdnem elérték végső teljesedésüket ...” (**Manuscript Releases 13, p. 394**) Ha az úttörők írásaihoz nyitunk, akkor megértjük, hogy Dániel 11 első 39 verse még Ellen White születése előtt beteljesedett. Ezt ő így értelmezte. A tanulmány elején egy idézetet olvashattunk, amelyben elmondja, hogy a 40. vers első része is beteljesedett már születése előtt, mivel az ottani „vég ideje” alatt 1798-at érti. Tehát a 40. vers első része,

és a 11. fejezet korábbi versei Ellen White számára is történelem. Ezért, amikor White testvérnő Dániel 11 jövőbeni beteljesedéséről beszél, voltaképpen mely versekre utal? A 40. verstől kezdődőkre.

Ismétlődő történelmi események

„... Dániel 11. fejezetének próféciai majdnem elérték végső teljesedésüket. E prófécia beteljesítő történelmi események **nagy része megismétlődik**. A 30. versben egy erőről olvasunk, amely „megijed”. [Dán. 11:30-36 idézve]. E versek szavai által körülírt hasonló jelenetek fognak beteljesedni. Bizonyítékát látjuk annak, hogy Sátán siet uralmat szerezni azoknak értelme felett, akik nem ismernek Istenfélelmet. Olvassa és értse meg mindenki e könyv jövődöléseit, mert nyomorúságos idők következnek ... [Dán. 12:1-4 idézve].” (Manuscript Releases, 13. szám, 394. oldal).

Dániel 11-ben olyan történelmet találunk, amely meg fog ismétlődni, mialatt Dániel 11 beteljesedik. És különösképpen kiemeli, hogy a 30-36. versek története olyan, amelyik meg fog ismétlődni.

Kitteus hajók

„Mert kitteus hajók jönnek ellene és megijed, és visszatér és dühöng a szent szövetség ellen és cselekszik ellene; visszatér és ügyel azokra, akik elhagyják a szent szövetséget.” (Dán. 11:30)

Dániel 11-ben a 16. verstől az alany a pogány Róma. Nézzük meg, mi a mondanivalója Uriah Smith-nek: „A profetikus beszámoló [Dániel 11:30] továbbra is **a 16. verstől megjelenő hatalomra utal mint a prófécia alanyára: Rómára**. Mit jelentenek a kitteus hajók, amelyek e hatalom ellen jöttek, és mikor történt mindez? Milyen országot vagy hatalmat jelképeznek a kitteusok? ... Jeronimus vallomása figyelmünket a megerősített és ünnepelt városra, Karthágóra tereli. Volt-e hajókkal vívott háború, amely által Karthágó a Római Birodalom ellen támadt volna? Ha csak arra a könyörtelen Róma elleni támadásra gondolunk, amelyet a vandálok folytattak a kegyetlen Genseric vezetése alatt, akkor is könnyen adható igenlő válasz.” (Uriah Smith, Daniel and Revelation, 281. oldal).

A 30. versben egy olyan idővel találkozunk, amikor a pogány Rómát a trombiták ereje osztja fel. És az első négy trombita ereje véget vetett a Nyugat-Római Birodalomnak. A következő két, „**JAJ**”-nak³ is nevezett trombita pedig véget vetett a Kelet-Római Birodalomnak.

„**„És megijed és visszatér”** E szavak arra az elszánt erőfeszítésre hivatkozhatnak, amely által Genseric-et meg akarták fosztani tengeri hatalmától. Először Majorian, majd I.-ső Leó pápa próbálkozott,

¹ Láthattuk ezt Dániel könyvéből, és második tanúként a Próféta-ság Lelkéből.

² Dán 11:40 szókinccse szerint.

³ 5-dik trombita – 1-ső „JAJ”; 6-dik trombita – 2-dik „JAJ”; 7-dik trombita – 3-dik „JAJ”. (Jel. 8:13)

de mindkettő erőfeszítése sikertelennek bizonyult. Rómának türnie kellett a megaláztatást, látnia kellett, amint az ellenség tartományait pusztítja, és az „örök várost” kifosztja” (Lásd Jel. 8:8) (Uriah Smith, *Daniel and Revelation*, 282. oldal).

„**Dühöng a szent szövetség ellen**” Itt a Szentírásról, a Szövetség Könyvéről van szó. Ilyen jellegű forradalom volt Rómában. A herulok, gótok és vandálok, akik bevették Rómát, az arianizmus hitet melengették, s így a Katolikus Egyház ellenségeivé váltak. Ezen eretnokség kiirtása jelentette az elsődleges okot, amiért Justinianus a pápát az egyház fejévé és az eretnekek „visszatérítőjévé” nevezte ki. A Biblia hamarosan veszélyes könyvvé vált számukra, amelyet nem szabad olvasnia a közönséges embernek. Minden kérdést alá kell vetni a pápa értelmezésének. Így halmozták el gyalázzal Isten Igéjét” (uo.).

„Róma királyai – a még mindig fennálló keleti rész – ‘ügyelt’, vigyázott a Római Egyházra, amely elhagyta a szövetséget és hitehagyóvá lett azzal a szándékkal, hogy elhallgattassa az ‘eretnokséget’. A bűn emberét gőgös trónjára emelték azáltal, hogy legyőzték az ariánus gótokat, akik abban az időben, Kr.u. 538-ban, Rómát uralták” (uo.).

A 30. versben a pogány Rómáról van szó, és Uriah Smith arra a Kr.u. 330 utáni időre mutat, amelyben Jelenések 8 trombitái „megtámadják” a Római Birodalmat. Majd a Bibliát is támadás éri, s a birodalom vallási összetűzés színhelyévé válik.

A pápaság az a hatalom, amely elhagyta a szent szövetséget - így értelmezték az úttörők a 30. verset.

Kr.u. 538-ban a három szarv kiszakítatik ... és a hatalom, mely trónjára ülteti a pápaságot a pogány Róma, aki „ügyel” arra, aki elhagyta a szent szövetséget (pápaság).

A pogány Róma Dániel 11 beszámolójában a 14. versben jelenik meg, és Uriah Smith tudja ezt. A 14. vers ekképpen szól: „**És azokban az időkben sokan támadnak a déli király ellen, a te néped erőszakos fiai is felkelnek, hogy beteljesítsék a látomást, de elhullanak.**” (**Dániel 11:14**)

Uriah Smith és az úttörők szerint „a te néped erőszakos fiai” (**Daniel 11:14**) szószerkezet a pogány Rómára utal. Ez az a hatalom, amely felmagasztalja magát, az a hatalom, amelynek profetikus sorsa az, hogy elhulljon. De elindult, hogy meghódítsa a világot. Elindult, hogy meghódítsa azt a **három földrajzi területet (akadály)**, amely útjában állt: napkeletet, délt és a kívánatos földet - Szíriát, Egyiptomot és Palesztinát (Dán. 8:9). Ezt a munkát Dán. 11:16-ban kezdi el. Miután sikerül meghódítania e három hatalmat⁴, 360 évig uralja a

világot, de amire a 30. vershez érünk, már áthelyezte a fővárost Rómából Konstantinápolyba, és a Jelenések 8. fejezetének trombitái elkezdik azt darabokra osztani, majd a 30. versben az utolsó dolog, amit tesz az, hogy „ügyel” arra, aki elhagyta a szent szövetséget. Kommunikálni kezd Róma Egyházával, és attól a ponttól kezdve **Dániel 11 alanyaként nem a pogány Róma áll**. Lényeges kérdés ez a következő versekre való tekintettel.

A 31. versben a pogány Róma még tesz valamit, de a 31. vers alanyaként a **pápaság** jelenik meg. Helycsere történik akkor, amikor a pogány Róma a római pápaságra ügyel. A római pápaság az, amely uralkodni kezd.

Dániel 11:31

„**És seregek állanak fel az ő részéről, és megfertéztetik a szenthelyet, az erősséget, és megszüntetik a mindennapit ~~átadatot~~ ...**” (Dániel 11:31)

A történelem oly része ez, amelyről White testvérő elmondja, hogy meg fog ismétlődni: a „mindennapi” története. És most itt állunk a világ végén, sokkal inkább a világ végén, mint a XIX. század elején voltak, sokkal inkább mint úttörőink idején. A világ végén vagyunk, amikor Dániel 11 utolsó versei beteljesedőben vannak. És az Ihletett Írás szerint a „mindennapi” története része azon történetnek, amely meg fog ismétlődni. Tehát az idők és a körülmények azt tanítják, hogy a „mindennapinak” most sokkal nagyobb a profetikus jelentősége, mint eddig bármikor. Olyan időket élünk, amikor meg kell értenünk annak mibenlétét.

„**És seregek állanak fel az ő részéről ...**” A pápaság „részéről”, mert itt a pápaság oldaláról van szó. Egy hatalom átadása történt. Ebben a pogány Róma és a pápaság közötti átmeneti folyamatban a pogány Róma három dolgot adott a pápaságnak (Jel. 13:2). Neki adta erejét, királyiságát és hatalmát.

Királyiságát – Róma városát – Kr.u. 330-ban adja át a pápaságnak, *civil hatalmát* pedig Kr.u. 533-ban, amikor Justinianus a római pápát az egyház fejévé és az eretnekek „helyreigazítójává” nevezte ki. Emellett *erejét* is átadta 496-ban, amikor Chlodvig (a francia király) katolikus lett, a törvényes vallást a pogányságról katolicizmusra változtatva, és felajánlotta hadseregét arra, hogy a pápát földi trónjára ültesse. Ő volt az első a hét király közül, aki így cselekedett. És egyenként mindenik elesett. Az utolsó, 508-ban esett el. Erre a történelmi momentumra tértek vissza mindegyre az úttörők, amikor a pogány Rómáról a pápaságra való áttérést elemezték.

A 31. versben azt olvassuk, hogy „**seregek állanak fel az ő részéről**” – egyszerűen arról a katonai hatalomról beszél, amely a pápaság segítségére siet, hogy amaz földi trónját

⁴ Szíriát – meghódította Kr.e. 65; Palesztinát – szövetséget kötött vele Kr.e. 162, amit a katonai meghódítás követett Kr.e. 63 és Egyiptomot – meghódította Kr.e. 02.09.31

elfoglalhassa. A „seregek” a pogány Rómára vonatkozik és a „seregek” a 31. vers alánya.

„És seregek állanak fel az ő részéről, és [a seregek, azaz a pogány Róma] megfertéztetik a szenthelyet, az erősséget...” (Dániel 11:31)

Az itt megjelenő „szenthely” a Bibliában jelentheti Isten szenthelyét, de ugyanúgy jelenthet egy pogány szenthelyet is. Úttörőink értelmezése szerint (E. G. White szerint is) a szenthely, az erősség: Róma városa. Azt fertőztették meg az akkori idők harcai.

„... és megszüntetik a mindennapi áldozatot ...”

Az itt megjelenő ige („megszüntetik”) jelentése: „kitörölni (kimozdítani)”. Az úttörők értelmezése szerint a „mindennapi” a pogányságot jelképezte. Számos módon „szüntette meg” a pogányságot.

„... és [a seregek] felteszik a pusztító utálatosságot.” A pogány Róma katonai erejére vonatkozik a „seregek” szó. És ebben a versben a „seregek”, azaz a pogány Róma négy dolgot cselekszik. A „seregek” a pápaság oldalán állnak. A „seregek” megfertéztetik a szenthelyet, az erősséget. A „seregek” megszüntetik a „mindennapit”. A „seregek” „felteszik” a pusztító utálatosságot.

A szenthely, az erősség (Róma városa) megfertéztetése

„A birodalom hatalmassága eldöntötte, hogy tovább folytatja a korábban megemlített munkát. „És megfertéztetik a szenthelyet, az erősséget”, vagyis Rómát ...” - Ez volt az úttörők álláspontja. A szenthely, az erősség a pogány Róma számára Róma városa volt. A pogány Róma 360 évig uralta teljhatalommal a világot. Kr.e. 31-ben kezdett el uralkodni, és Kr.u. 330-ban hagyta abba az uralkodást, mert amikor székhelyét Róma városából Konstantinápolyba helyezte, minden darabokra hullt. Mert az volt a szenthelye és az erőssége, és amint elhagyta szenthelyét és erősségét, a trombiták ereje feldarabolta őt. Az úttörők ezt így értették.

„... Ha ez a barbárookra vonatkozik, akkor szó szerint beteljesedett ...” Tehát ha a szentély megfertéztetése az osztrigótok, herulok és vandálok műve volt, amikor Róma ellen támadtak és bevették azt, Uriah Smith szerint ez egyfajta értelmezés, amely beteljesíti ezt a verset. „... mert Rómát előzőnlötték a gótok és a vandálok, és amikor Odoacer meghódította Rómát, a Nyugati Birodalom hatalma megszűnt. Vagy ha azokra az uralkodókra vonatkozik, akik a pápaság támogatása végett a pogány és más ellenséges vallás ellen tevékenykedtek, akkor a birodalom trónjának Rómából Konstantinápolyba való áthelyezésére utal, ami nagy részben hozzájárult Róma eleséséhez. Ebben az esetben ez a bibliarész párhuzamba állítható Dán. 8:11 és Jel. 13:2 verseivel” (uo.).

A mindennapi megszűnése

„Hogyan szűnt meg a **mindennapi**, vagyis a **pogányság**? ... „Amint Kr.u. 508-hoz közeledünk, egy nagy válság támadt vagyunk, amely a katolicizmus és a birodalomban még mindig jelenlevő pogány hatások között keletkezett. Chlodvignak, Franciaország királyának Kr.u. 496-ban történő áttéréséig Franciaország és a Nyugat-Római Birodalom más nemzetei pogányok voltak. De közvetlenül ezután a bálványimádók római vallásra történő áttérését nagy siker koronázta. Chlodvig áttérése alkalmat adott arra, hogy a francia uralkodó megkapja a „Legkeresztényibb Uralkodó” és az „Egyház Legidősebb Testvére” címet. Ettől az időtől Kr.u. 508-ig szövetségek, kapitulációk és hódítások által Arborici, a Nyugaton levő római helyőrség, Anglia, a burgundok és a vizigótok mind megadták magukat. Attól kezdve, hogy **a siker teljessé lett**, pontosabban **508-tól a pápaság győzött a pogányság felett**; még ha a katolikus hit terjedését később is késleltette, de már nem rendelkezett elegendő erővel ahhoz, hogy elnyomja a hitet, és megakadályozza a római pápa terjeszkedését.”” (uo., 282-283. oldal)

A 31. versben a pogányság különböző módon „lett kimozdítva” („eltávolítása”). Amikor ez Kr.u. 508-ra megtörtént, helyébe a római pápaság lépett. A következő versekben a felmagasztalás és az üldözés jelenik meg, ami a pápaság 1260 évig tartó világaluralma alatt történt.

Miért fontos mindez? Mert „e versek [Dán. 11:30-36 idézve] szavai által körülírt hasonló jelenetek fognak beteljesedni.”⁵ Seregek állnak a pápai hatalom oldalára. (Ez olyan történelem, amely a **szemünk előtt** játszódik le.) Egy átmenet a pogány Rómáról a római pápaságra; a vallási hit megszüntetése, amelyre katonai hatalom jön a pápaság megerősítésére. Három földrajzi akadály félreállítására. Ez a történet azt az időszakot öleli fel, amikor a herulok, a vandálok és az osztrigótok félre lettek állítva.

A pogány Róma és a római pápaság

Dániel könyvében két hatalom történetével találkozunk: a pogány Rómáéval és a római pápaságéval. Mindkettő üldöző hatalom. Mindkettő Pontifex Maximus-nak nevezte uralkodóját. Mindkettő pogány volt. Mindkettő Isten népét és a Szentélyt taposta. Mindkettő Istenként magasztalta magát. Mindkettőről időprófécia szól. Mindkét időprófécia egyenesen fűződik Róma városához. Mind a két időprófécia akkor kezdődött, amikor a harmadik földrajzi területet is meghódították. A pogány Róma számára Szíria volt napkelet felől, Palesztina, és délre Egyiptom. A római pápaság számára pedig a herulok, osztrigótok és vandálok.

⁵ Idézet a Manuscript Releases, 13. szám, 394. oldal.

Amikor a modern Róma⁶, – amelynek kétszeres szemléltetése a pogány Rómában és a római pápaságban jelenik meg – újra uralni fogja a világot, először három földrajzi területet kell meghódítania. Miért? Mert két bizonyosság beszél arról, ahogyan Róma elkezdte az uralkodást. És minden bizonnyal, hogy ebben a történetben, amely magába foglalja a pogány Róma és a római pápaság történetét, valamint ezt az átmenetet, három földrajzi területtel találkozunk: a herulokkal, osztrógótokkal és vandálokkal, akik részei e történetnek. És mit mond White testvérő? *„E versek [Dán. 11:30-36 idézve] szavai által körülírt hasonló jelenetek fognak beteljesedni.”*⁷

Nos, találunk-e a 40-45. versben három olyan földrajzi területet, amelyet az északi király megpróbál meghódítani? A déli király, a dicső föld, és Egyiptom.

Egyesek azt mondják, hogy a dicső föld nem földrajzi terület, hanem a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház – egy lelki testület. És ezt tévesen, mert a profetikus bizonyosság szerint földrajzi területnek kell lennie! Három földrajzi terület jelenik meg a 40, 41, 42-43. versekben. A három földrajzi terület kontextusában a Szovjetunió 1989-ben az ateizmus királya ... (a déli király az ateista Franciaországgal kezdődik, és amikor lebukik, akkor ateista Szovjetunióként bukik le). Az Egyesült Államok a következő (jelképesen a dicső föld), és White testvérő elmondja, hogy miután az Egyesült Államok kiadja a vasárnap-törvényt, a föld minden országa követi példáját. Tehát Egyiptom a következő, és a világ összes országát jelképezi. Három földrajzi terület – összhangban a Rómáról szóló két bizonyossággal, amint a pogány Róma és a római pápaság esetében volt.

A pogány Róma esetében Kr.e. 31-ben szükség volt a harmadik földrajzi terület meghódítására ahhoz, hogy teljhatalommal uralkodhasson. A pápaság esetében, csak miután a harmadik szarv is kiszakított, uralkodhatott teljhatalommal. Ezért helyesen érthetjük, hogy a pápaság akkor gyógyul meg teljesen az ő halálos sebéből, amikor a harmadik földrajzi területet is meghódítja, és teljhatalommal kezd el uralkodni.

A halálos seb nem gyógyult meg 1929-ben a Lateráni egyezményel – ha a bibliai próféciára alapozunk. Minden esetre az egy nagy lépés volt!

Miután a pápaság megalapozódott, és a harmadik földrajzi területet is meghódította, *„e versek [Dán. 11:30-36 idézve] szavai által körülírt hasonló jelenetek fognak beteljesedni.”*⁸ Majd következnek a 42-43 és 45. versek: üldözés, önfelmagasztalás –

minden bizonnyal erről beszélnek a 44-45. versek: *„De megriasztják őt napkeletről és északról való hírek, és kivonul nagy haraggal, hogy elveszessen és megöljön sokakat. És felvonja az ő sátor-palotáját a tengerek és a dicső szent hegy között; és végére jut, és senki sem segít rajta.” (Dániel 11:44-45)*

Három hatalom áll a bibliai prófécia központjában: a fenevad, a sárkány és a hamis próféta. Korábban már megnéztük a fenevad, a sárkány és a hamis próféta néhány tulajdonságát. Ott látjuk szemléltetve a keresztnél, Ellen White írásaiban, 4Móz 22-ben és Nehémiás könyvében. E három hatalom mindenike saját jellemvonással rendelkezik a bibliai próféciában. A bibliai próféciában az a hatalom, amely megváltozik, az Egyesült Államok. Báránként jelenik meg, és sárkányként szól. Egy átmenet, egy átalakulás történik.

A két szarv

Ereje két szarvával jelenik meg. A kezdetben az erő két szarvát az Egyesült Államokban, a protestantizmus, és a republikanizmus jelentette. Amikor az Egyesült Államok sárkányként szól, lehetséges, hogy még mindig a protestantizmust és republikanizmust képviselje? Nem. A két szarv az Egyesült Államokban a világ végén katonai és gazdasági erőt jelképez.

„Azután láték más fenevadat feljöni a földből, akinek két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló, de úgy szól vala, mint a sárkány; És az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi ő előtte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult vala” (Jel. 13:11-12).

„„Két szarva vala, a bárányéhoz hasonló.” A bárányéhoz hasonló szarvak, amelyek fiatalságról, ártatlanságról és szelidségről árulkodnak, találóan ábrázolják a próféta látomása szerint az 1798-ban „feljövő” Egyesült Államokat ... A republikanizmus és protestantizmus lett a nemzet létének alapja. Ezekben rejlik hatalmának és jólétének titka” (A nagy küzdelem, Ellen G. White, 393. oldal).

„A bárányszarv és a sárkányhang – mint szimbólum – az általa ábrázolt nemzet állításai és gyakorlata közti kirívó ellentmondásra mutat rá. A nemzet „szólása”: törvényhozói és bírósági szerveinek ténykedése. Ez a nemzet intézkedéseivel meghazudtolja azokat a liberális és békés elveket, amelyeket politikájának alapzataként fektetett le. Az a jóvendülés, hogy úgy szól, „mint a sárkány”, és hogy „az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát” gyakorolja, világosan jelzi annak a türelmetlen és üldözö magatartásnak a kialakulását, amiről a sárkány és a párducszerű fenevad által jelképezett nemzetek árulkodtak. Az a kijelentés pedig, mely szerint a kétszarvú fenevad „azt cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat”, azt mutatja, hogy ez a nemzet felhasználja tekintélyét

⁶ a modern Róma – a pápaság a „vég idején”, mielőtt az Úr Jézus visszajön.

⁷ Idézet a Manuscript Releases, 13. szám, 394. oldal.

⁸ Idézet a Manuscript Releases, 13. szám, 394. oldal.

olyan szertartások gyakorlásának elrendelésére, amelyekkel a pápaságnak hódol” (A nagy küzdelem, Ellen G. White, 394. oldal).

„És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt művelje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, **megölessenek**. Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek; És hogy senki **se vehessen, se el ne adhasson semmit**, hanem csak akin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma.” (Jel. 13:15-17)

„Megölessenek” – katonai erő. „Senki se vehessen, se el ne adhasson semmit” – gazdasági erő.

Ha visszatérünk, a hatalom, amely Dániel 11:31-ben a katonai támogatást nyújtja, és a pápaság oldalára áll: a pogány Róma. A történet e része meg fog ismétlődni. A pogány Róma előrevetíti az Egyesült Államok szerepét. Abban a történetben, ahol a pogány Róma a pápaság segítségére jön, a Kr.u. 496-tól Kr.u. 508-ig tartó eseménysor áll, amikor is a hét európai király áttér a pogány hitről a katolikus hitre, és az lesz törvényes vallása. A Reagan-korszak éveiben ugyanez történt.

Chlodvig előtt a pogányság volt a katolicizmus legelszántabb üldözője. Szembeszállt a katolicizmussal. De megváltoztatta vallásos hitét. A mi időnkben a katolicizmus elleni elszánt harcos a protestáns Amerika volt. De a Reagan-években titkos szövetség alakult az Egyesült Államok és Vatikán között. A protestantizmusra minden szótárban egy meghatározás létezik: „Róma ellen protestálni”.

Nem protestálhatsz Róma ellen, ha szövetséget kötöttél vele. Tehát minden biztonnal történelem teljeseedik, amikor azt látjuk, hogy az Egyesült Államok szemléltetése megjelenik a 31. versben, ugyanazt csinálván mint a pogány róma, katonai segítséget nyújt és hitét pedig megváltoztatja. Miért cselekszik így? Hogy félreállítsa a három földrajzi akadályt⁹: a déli királyt, a dicső földet és Egyiptomot.

A 40. versben a fenevad képe az Egyesült Államokban kezdődik, azzal, hogy „**ügyel**” a pápaságra. Amikor Ronald Reagan eldöntötte, hogy titkos szövetségre („Szent Szövetség”)¹⁰ lép a Vatikánnal, ugyanazt tette, mint amiről a 30. vers beszél: „**ügyelt** azokra, akik elhagyták a szent szövetséget”. (Dániel 11:30)

⁹ 1) a déli királyt – ateizmus, kommunizmus; 2) a dicső földet – az Egyesült Államok és 3) Egyiptomot – az egész föld.

¹⁰ „Szent Szövetség” – megkötött szerződés Ronald Reagan amerikai elnök és II János Pál pápa között, 7 június 1982, a Vatikánban.

A következő dolog, ami történik az, hogy katonai erőt, „sereget” állít a rendelkezésére. És akkor történik meg a három szarv kiszakítása.

Három földrajzi akadály

A három földrajzi terület Dán. 8:9-ben jelenik meg először, majd e három terület a pogány Róma esetében is megtalálható. Dán. 11:16-17 ugyanaz a történet, mint Dán. 8:9. Dán. 11:16-17 bemutatja Szíria, Palesztina és Egyiptom meghódítását. Dán. 8:9-ben ez dél, kelet és a kívánatos föld.

A modern Róma útjában álló három földrajzi akadály: 1. A déli király – 40. vers; 2. A dicső föld – 41. vers; 3. Egyiptom – 42-43. vers. Az első két vallomásra alapozva: amikor a harmadik földrajzi akadály legyőzetik, Róma teljhatalommal fog uralkodni. Amikor a harmadik akadály is legyőzetik, a halálos seb már begyógyult.

Az „*első és utolsó*” szabályára alapozva, a Dán. 11:40-től kezdődő történet a halálos seb története. A 40. vers első cselekménye: „*de a vég idején összetűz vele a déli király*”.

Ha valaki azt kérdezné tőlünk, hogy hol található meg a bibliai próféciában az a pont, amikor a halálos sebet ejtik, – mert ti adventisták állandóan a halálos sebről beszéltek –, melyik versre mutatnánk rá? Melyik az a vers, amely bemutatja a történelemből, hogy megejtik a halálos sebet? Dániel 11:40. Nem nagyon ismerjük fel ezt az adventizmusban, de ez a vers mondja el, hogy itt van az a pont, amikor megejtik a halálos sebet. És elkezd elmesélni a halálos seb történetét, és a következő 3 vers, egészen a 43. versig, azt mutatja be, hogy miként gyógyul be a halálos seb. Ez a történet a halálos sebbel kezdődik és egy halálos sebbel fejeződik is be („... és végére jut ...” Dan. 11:45), közötté az első halálos seb begyógyul. Ezt a módszert használja Isten a történet elbeszélésére.

Dániel 11 struktúrája azonos Jel. 13-14 és 17-18 struktúrájával

János és Dániel összhangban áll egymással. A halálos seb begyógyul. A pápaság újra hatalomra lép, és azután jelenik meg az időszerű üzenet (a „Nagy Kiáltás” – a 4-ik angyali üzenet). Amikor a halálos sebről beszélünk, mi, hetedik napot ünneplő adventisták a fogalmat Jel. 13-ból vesszük. A 11. verstől kezdve annak a szerepnek a leírását találjuk, amit az Egyesült Államok játszik: segít a pápaságnak visszakapnia erejét. Ugyanaz a történet jelenik meg ott is, csak az Egyesült Államok nézőpontjából tekintve, hogy miként vesz részt a halálos seb begyógyításában. Amint a 11. verstől a fejezet végéig terjedő versek befejezik a pápaság uralomra való visszatéréséről szóló történetet, a 14. fejezet következik. És mi van a 14. fejezetben? Az üzenet!

Először a halálos seb meggyógyulása, majd az üzenet.

Helyesen értelmezve Jel. 17-et, megtudjuk a halálos seb begyógyulásának történetét, azt, hogy miként tér vissza a pápaság a világ feletti uralomra. Jel. 17 ugyanazt a történetet mondja el, akárcsak Jel. 13 vagy Dániel 11: hogyan nyer újra hatalmat a pápaság. És amint véget ér Jel. 17, következik Jel. 18. És mi van Jel. 18-ban? Az üzenet. Az üzenet, amin rajta van Isten aláírása.

Visszatekintés

Amint Dán 11:40-45-re térünk, nagyon fontos, hogy először megjelöljük a kezdőpontot: a 40. versben a „*vég ideje*”: 1798. És ha ezzel kezdjük, akkor meglátjuk a déli király kilétét abban a hatalomban, amely 1798-ban megtámadta a pápaságot. Csak ki kell nyitni a történelemlékönyveket: Franciaország.

Azt is tudnunk kell, hogy Dán. 11 a nagy küzdelem kontextusában áll. Elmondja a nagy küzdelem csúcspontjának történetét, ahol az emberiség kegyelmi ideje lezárul. Ezek azokat az

eseményeket tartalmazzák, amelyeket Isten világosan kinyilatkoztatott, „... *De a tömegek nem értik ezeket a fontos igazságokat, mintha Isten ki sem nyilatkoztatta volna őket*”. (A nagy küzdelem, 529. oldal)

A két Róma bizonyágtétele – a pogány Rómáé és a római pápaságé – azért van feljegyezve, hogy biztosak lehessünk, ami a modern Rómát illeti. Némelyek szerint a három akadály, ami útjában áll nem lehet csupán földrajzi terület, hanem van egy földrajzi, van egy lelki, és van egy valami más ... De biztosaknak kell lennünk, hogy itt földrajzi területekről van szó.

Tudnunk kell, hogy az ősi próféták a végső időkről beszéltek, és amikor a világ végén levő Babilon erejéhez érünk – egyes számban –, úgy jelenik meg, mint egy olyan erő, mely északról érkezik királyok királyaként, Krisztust személyesíti meg, és Babilonnal társul.

Ámen